

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

Συνδρομή ετήσια προπληρωτέα εν τοις χωρίοις τῆς Κύπρου Σελ. 6. εν ταῖς πόλεσι σελ. 8, και εν τῷ ἑξωτερικῷ φράγμα 15.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις και διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσσόν.
 Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ, περὶ ΚΥΠΡΟΥ.

Μεγάλως ἀληθῶς ὀφείλομεν χάριτας εἰς τὴν ἀξιόλογον ἐφημερίδα «Ν. Ἡμέρα», τὸ ἔγκριτον τοῦτο τῆς Τεργέστης Ἑλλ. φύλλον, ἣτις ἐκάστοτε ἀναλαμβάνει τὴν ἐν τῆς Κιναῆς Βίβλου μετάφρασιν ἐν ἐκτάσει τῶν τὴν Κύπρον ἀφορώντων. Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 22)3 ἀπριλίου εὐρίσκομεν μετάφρασιν ἀεπὶ τὸ περιληπτικώτερον τῆς περὶ Κύπρου τελευταίας ἐκθέσεως τοῦ ἀπελθόντος Μ. Ἀρμοστοῦ σὶρ Βιδδώλφ ἐξ ἧς ἐθεωρήσαμεν καλὸν ν' ἀναγράψωμεν τεμάχιά τινα μετὰ τινων παρατηρήσεων ὅπως ἀποδείξωμεν κατὰ πόσον οἱ ἄρχοντες Ἀγγλοκαυχῶνται ὅτι ὠφέλησαν τὴν νῆσον καὶ εἰς πράγματα μάλιστα διὰ τὰ ὁποία ἡμεῖς οἱ ἀρχόμενοι ἔχομεν τὴν ἐναντίαν ἰδέαν καὶ παραπονούμεθα.

Ἡ ἐκθεσίς τοῦ σὶρ Βιδδώλφ φέρει ἡμερομηνίαν 28 Αὐγούστου 1885 ἀρχεται δὲ ὡς ἐξῆς: «Τὸ νομοθετικὸν συμβούλιον συνεδριάσκειν 39 ἡμέρας ἐψήφισε πολλὰ σπουδαία καὶ κοινωφελῆ νομοθετήματα». Πιστεύομεν ὅτι τὸ διάστημα (39 ἡμέραι) δύναται νὰ δώσῃ καλὴν ἰδέαν τῆς τε ποσότητος καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν νομοθετημάτων. Ἐκτός ἐάν ὁ σὶρ Βιδδώλφ δίδει ἐκτικότητα τῆς Βουλῆς μας ἀνωτέραν τῆς τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων ἢ τῶν Λόρδων. Ἐπειτα ὡς πλειστάκις ἀπεδείχθη ὅτι οὐδὲν δύναται οἱ Βουλευταί μας νὰ πράξωσιν ἄνευ τῆς θελήσεως τῶν ἀγγλων ἢ λέξις κοινωφελῆ θὰ ἐγράφη κατὰ λάθος ἀντὶ τῆς ἀγγλο

φελῆ.

«Τὸ τέλος τῆς τιμῆς τοῦ οἴνου—ὄμολογεῖ ὁ Μ. Ἀρμοστής—ὕπολογίζεται ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἐν τῷ λιμένι τῆς ἐξαγωγῆς.» Δίκαιον ἀληθῶς τοῦτο! Δεκάτη ἢ ζινζιριὰς ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ λαμβάνηται εἰς εἶδος ἐν αὐτοῖς τοῖς χωρίοις τῶν παραγωγῶν νὰ ὑπολογίζηται ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ πράγματος ἐν τῷ λιμένι τῆς ἐξαγωγῆς!!! χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ 30—40 γρόσια τοῦ ἀγωγίου τὰ ὁποῖα ἐξοδεύονται διὰ νὰ κατέλθῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς λιμένας οὔτε νὰ τοὺς μέλλῃ δι' ὅσον πρᾶγμα χαλᾶ καὶ φθείρεται. Μὰ ἡμεῖς ἀκριβῶς δι' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα παραπονούμεθα φίλτατε Μ. Ἀρμοστά!

«Ἡ ἐσοδία τῶν Δημητριακῶν τοῦ 84 ἦν ἐξαιρετικῶς καλὴ . . . ἀλλὰ τὸ ταπεινὸν τῶν τιμῶν παρεκίνησε, φαίνεται, τοὺς κατόχους νὰ κρατήσωσι τὸ προῖον ἐν ταῖς ἀποθήκαις, διότι ἡ ἐξαγωγή ὑπῆρξε πολλῶ ἐλάσσων ἢ κατὰ τὸ προηγηθὲν ἔτος.» Παρεκίνησε τοὺς κατόχους ἀλλὰ ποίους ἐννοεῖ κατόχους, τοὺς γεωργούς; ἀρὰ γε τῶν ὁποίων ἡ δυστυχία καὶ τὰ χρέη τοῦ ἀναγκάζει νὰ τὸ πωλῶσιν ἀπὸ τ' ἀλῶνι εἰς τοὺς δανειστάς των ἐμπόρους καὶ τοκογλύφους; Ἄφειλε νομίζω γὰ σαφινῆσθαι τοῦτο καὶ νὰ εἶπῃ τοῦτο καὶ νὰ εἶπῃ τοὺς ἐμπόρους ἢ μᾶλλον τοὺς τοκογλύφους ἠνάγκασε τὸ ταπεινὸν τῶν τιμῶν νὰ κρατήσωσι τὸ πρᾶγμα εἰς τὰς ἀποθήκας, διότι ἡ μόνη πικρὰ ἀλήθεια τοῦτο εἶνε. Ὁ δυστυχὴς χωρικός μόλις δυνήθη νὰ κρατήσῃ ὅσον προῖον τὸν ἀρκεῖ νὰ τραφῇ κατὰ τὸ ἔτος

ἐκεῖνο καὶ νὰ σπεῖρῃ, καὶ τοῦτο εἰς μεγάλας ἐσοδίας.

«Μέγα τι δημόσιον ἔργον δὲν ἐπετελέσθη κατὰ τὸ ληξάν ἔτος (δηλ. κατὰ τὰ ἄλλα ἐπετελέσθη) κατεσκευάσθησαν ὅμως μεγάλαί τινες γέφυραι κλ». Δὲν προσέθεσεν ὅμως, εἰς ἀβρότητα ἀγγλικῆς φαίνεται, ὅτι τὰς μεγάλας γέφυρας τὰς παρασύρει ὁ πρῶτος πάντοτε χειμάρρος (διότι ἡμεῖς ποταμούς δὲν ἔχομεν) μ' ὄλας τὰς χιλιάδας λίρας αἰ ὅποιαι κατ' ἔτος δίδονται μισθοὶ εἰς τὸ μηχανικὸν τμήμα.

«Μεγάλῃ πρόδοσις ἐγένετο περὶ τὸν χωρισμὸν τῶν δημοσίων δασῶν, μεγάλα ἰδ' ἐκτάσεις ἐξηρέθησαν τῆς ἰδιωτικῆς χρήσεως μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένην προαγγελίαν. Ἐνιαχοῦ ἰδιῶται διετύπωσαν ἀξιώσεις κτήσεως ἐπὶ τῶν δασῶν, ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἐνέμοντο αὐτὰ πρὸς βοσκήν. Ἀλλὰ τὰ ἀνώτερα δικαστήρια, ἀπεφάνθησαν, νομίζω, πανταχοῦ ὑπὲρ τοῦ κράτους». Εἰλικρίνεια μεγίστη ἐνταῦθα. Μεγάλα ἐκτάσεις ἐξηρέθησαν τῆς ἰδιωτικῆς χρήσεως, πλεῖστα δὲ ἰδιωτικὰ δάση συμπεριελήφθησαν καὶ οὐδενὸς τὸ παράπονον ἠκούσθη, τὰ δὲ ἀνώτερα δικαστήρια δὲν ἔδωκαν δίκαιον εἰς κανένα ἰδιώτην. Ἐδῶ νομίζω δὲν ὑπάρχει καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρξῃ διὰ νὰ ἦνε ἡ ἀλήθεια πλήρης. Ἄς κρίνη λοιπὸν ἕκαστος ἐάν οὐδεὶς ἰδιώτης εἶχε δικαίωμα νομῆς ἢ ξυλείας ἐπὶ τινος δάσους καὶ ἐπομένως τὴν δικαιοσύνην τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων ἀποφανθέντων ἀπανταχοῦ ὑπὲρ τοῦ κράτους». Ἀλλὰ ποίου κρά-

τους; τοῦ ὀθωμανικοῦ ἀρά γε ἢ τοῦ ἀγγλικοῦ; Ἀφοῦ βέβαια τοῦ κυπριακοῦ δὲν εἶνε, διότι ἡ κυπριακὴ γῆ δὲν ἀνήκει εἰς τοὺς κυπρίους κατὰ τὰ ἐνώτερα δικαστήρια.

«Ὁ κανονισμὸς τοῦ ποσοῦ ἕπερ ἔπρεπε νὰ ἀποτίνηται κατ' ἔτος τῆ Τουρκίᾳ ἀπήτησε κοπιώδη οικονομικὴν ἔρευναν» λέγει ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὁ σίρ Βιδδώλφ κατόπιν δ' ἐπάγει. «Ἡ ἀνιδρύσις τοῦ Ν. Συμβουλίου εἰς ὃ ἡ Ἀνασσα ἐνεπιστεύθη τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὴν παραχωρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου, ἐπέτρεψε τῇ Κυβερνήσει νὰ ψηφίσῃ τοὺς πρὸς κανονικὴν διεξαγωγὴν τῆς διοικήσεως ἀναγκαίους νόμους» τοὺς φορολογικοὺς δηλαδή καὶ διότι «ἀπήτει κοπιώδη οικονομικὴν ἔρευναν» ὁ φόρος πρὸς τὴν Τουρκίαν. Θὰ ἦτο δηλαδή πολὺ δύσκολον νὰ εὑρεθῆ καὶ νὰ ἐξοικονομηθῆ ὁ φόρος οὗτος ἐὰν τῇ δυνάμει τοῦ Νομοθετικοῦ δὲν ἐψηφίζοντο οἱ ἀναγκαῖοι φορολογικοὶ νόμοι. Ἐξομολόγησις εἰλικρινῆς καὶ τοῦτο; ἀφ' ἑνὸς μὲν ὡς πρὸς τὸ δυσβάστακτον τοῦ τοιοῦτου φόρου πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ δυσανάλογον διὰ τὸ πτωχὸν καὶ κατισταχθὸν θαλάσσιον τῶν Κυπρίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὡς πρὸς τὴν μεγάλην φορολογικὴν προσπάθειαν ἣν κατέβηλον κατὰ τοῦ ἰδίου τούτου πτωχοῦ καὶ κατισταχθου θαλασσινοῦ.

«Πρὸ τῆς κατοχῆς ἡ ἐξαγωγή ὑπερβαίνει τὴν εἰσαγωγὴν· ἀλλὰ νῦν ἡ εἰσαγωγὴ καὶ εἰς ἔμπορεῖμα καὶ εἰς χρῆματα ὑπερβαίνει τὴν ἐξαγωγὴν καὶ μεγάλη ποσότης χρυσοῦ ἀπορροφᾶται κατ' ἔτος ἐν τῇ νήσῳ» λέγει ὁ σίρ Βιδδώλφ, ἐκ τούτων δὲ ἐξάγει τὸ συμπέρασμα καὶ οὗτος καὶ τὰ «Ἡμ. Νέα» ἐτι «ὁ λαὸς γίνεται ὀσημέραι πλουσιώτερος. Ἀλλὰ φαίνεται ἐτι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν οὐδὲ κόκκον συνάψεως ἀπὸ τοῦ πράγματος ἐκεῖνου ὅπερ καλεῖται νόσος διότι τὸ ἀντίστροφον ἐξάγομεν ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ἐτι ὅταν γίνηται μεγάλη ἐξαγωγή τότε ὁ λαὸς εὐπορεῖ καὶ ὅχι ὅταν γίνεται εἰσαγωγὴ μεγαλειτέρα καὶ μάλιστα χρυσοῦ ὅστις ἀπορροφᾶται ἐν Κύπρῳ. Ἀληθῆς ἡ ἐκθεσις ἀλλ' ἐσφαλμένη ἡ παρατήρησις. Ἡ μεγάλη εἰσαγωγὴ γίνεται διότι μετὰ τὴν καθόδον τῶν Ἀγγλων προσεπαθήσαμεν ἀνοήτως νὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τοὺς εὐρωπαίους καὶ νὰ τοὺς μιμηθῶμεν καὶ ὡς πρὸς τὰς τροφὰς καὶ ποτὰ καὶ πολυτελείας. Ὁ χρυσοῦς ἀπορροφᾶται πράγματι ἐν Κύπρῳ ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ταμείου. Ἀφοῦ ἐκρατήθη σημεῖωσις τῶν εἰσαγομένων νομισμάτων

πῶς παραπλῆρως τῆς σημεῖωσεως ταύτης δὲν ἐσημειώθη καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ χρυσοῦ ὁποῖος δίδεται ὡς φόρος εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ ὡς μισθὸς ὄλων τῶν ἀγγλων ὑπαλλήλων; (διότι καὶ αὐτὸς ἐξάγεται). Διότι λοιπὸν ἀπορροφᾶται τόσος χρυσοῦς ἐν Κύπρῳ καὶ διότι γίνεται ὑπὸ τῶν καταχρέων εἰς τὰς τραπεζὰς ἐμπόρων εἰσαγωγὴ μεγαλειτέρα ὁ λαὸς γίνεται πλουσιώτερος; Ἀπορίας ἀξίον ἀληθῶς τοῦτο.

«Μεγάλας προόδους ἐπετέλεσεν ἡ ἐκπαίδευσις λέγει ὁ σίρ Βιδδώλφ. Οἱ καρποὶ τῆς προόδου ταύτης θὰ ἐκτιμηθῶσι μετὰ τινα ἔτη διὰ συγκρίσεως πρὸς τὴν κατάστασιν, ἣν περιέγραψεν ἡ πρώτη μου ἐκθεσις». Δὲν ἀρνούμεθα ἐτι ἡ Κυβερνήσις δίδει ἐπιχορήγησιν διὰ τὰ διάφορα σχολεῖα τῆς νήσου τρεῖς χιλιάδας λιρῶν, ἐκ τοῦ χρήματός μας πάλιν, ἀλλ' ἡ «μεγάλῃ προόδῳ περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν» δὲν ἀφείλεται καθ' ἑλοκληρίαν εἰς τοῦτο ἢ εἰς τὰς πρὸς τοῦτο δῆθεν προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοῦτο τὸ ἀποδεικνύει καὶ αὐτὴ ἡ φράσις «μετὰ τινὰ ἔτη θὰ ἐκτιμηθῶσιν οἱ καρποὶ τῆς προόδου ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν κατάστασιν ἣν περιέγραψεν ἡ πρώτη μου ἐκθεσις». Εἰς ποῖον μέρος τοῦ κόσμου, ἔστω καὶ μὴ ἀγγλικὴν κτῆσιν, κατοικοῦμενον ὑπὸ Ἑλλήνων, μετὰ πᾶσαν πάροδον 12—15 ἐτῶν δὲν παρατηρεῖται πρόοδος περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν, ἔστω καὶ ἀν οὐδεμίᾳ ἐπιχορήγησις δίδεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως; Ἐὰν ἡ ἐπιχορήγησις ἦτο γενναία καὶ ἡ προσπάθεια περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν ζωηρὰ καὶ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἐφαίνετο ἐτι ἐβιάσθη τρόπον τινα ἢ πρόοδος εἰς διάστημα ὀλίγων ἐτῶν καὶ ὅχι ὅτι ἀφέθη αὐτὴ νὰ βαδίζῃ τὴν συνήθη πορείαν τῆς. Δὲν εἶνε λοιπὸν «φυσικὸν ἀποτέλεσμα κανονικῆς διοικήσεως αἰ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπταετίαν πρόοδος» ὡς γράφει ἡ ἐκθεσις, ἀλλὰ φυσικὸν βᾶδισμα τῆς προόδου ὅπερ ἐκτελεῖται ἐν πάσῃ ἑλληνικῇ κεινότητι.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΓΧΩΡΙΑ.

Χαιρετίζομεν τὴν ἐμφάνισιν νέας ἀγγλικῆς συναδέλφου ἐκδιδομένης ἐν Λάρνακι ὑπὸ τὸ ὄνομα «Times of Cyprus» πρὸς ἣν εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας εὐτυχῆ διάδοσιν. Ὁ ἀξιότ. συντάκτης τῆς περὶ δύο σπουδαίων ἀντικειμένων ἔγραψεν ἐκτεταμένως πράγματα ἀπεδεικνύοντα τὸ ὄρθον τῶν ἰδεῶν τοῦ «περὶ τῶν ἐξόδων τὰ

ὅποια ἡ νῦν Κυβέρνησις ἔκαμε πρὸς ἐξόντωσιν τῆς ἀκρίδος» τὰ ὅποια εὐρίσκει ἀρκετὰ ὀγκώδη ὡς πρὸς τὰ ἐπὶ Τουρκίας ἐξοδευθέντα, καὶ «περὶ ἐλευθερίας ὡς πρὸς φύτευσιν καὶ καλλιέργειαν τοῦ καπνοῦ» ὅπερ εὐρίσκει ἀρκετὰ διὰ τὸν τόπον ὠφέλιμον. Ἐλπίζομεν ἐτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀξιότιμου συντάκτου τοῦ φύλλου τούτου εὐρομεν εἰλικρινῆ μάρτυρα παντός δικαίου περὶ τῶν τῶν Κυπρίων καὶ ἀξιόλογον συνεργάτην ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ τόπου.

Β ο υ λ ε υ τ ι κ ᾶ .

Ἡ θέσις ἐξεταστοῦ τῶν λογαριασμῶν τῶν προσόδων, συνεπέα τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Κράτους σταλείσης πρὸς τὸν Μ. Ἀρμοστὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπιστολῆς, ἐψηφίσθη — Ἡ τοῦ κ. Ζήνωνος δικαία καὶ λογικὴ πρότασις, ὅπως ἐλιμνὴν Κυρηνείας κατασκευασθῆ σύμφωνα μὲ τὰς διαβεβαιώσεις καὶ ὑποχρεώσεις ἃς πέρυσιν ἀνελαβεν ἡ Κυβέρνησις, ἦτοι νὰ κατασκευασθῆ λιμνὴ δυνάμενος νὰ διῆσθαι σκέπιν εἰς πλοῖα 400 τόνων καὶ διὰ 4,000 λιρῶν καὶ ὅχι ὡς νῦν ἡ κυβερνήσις ἀπεφάνθη, ἐτι ὁ λιμνὴ θὰ ἦ διὰ μικρὰ μόνον πλοῖα καὶ μὲ ἐξοδα 7,200 λιρ., ἀπερρίφθη τῶν κ. κ. Πασχάλη καὶ Ἐδσταθίου ψηφισάντων μετὰ τῆς κυβερνήσεως. — Ἡ τοῦ κ. Νικολαΐδου πρότασις ὅπως ἀνατταλῶσιν αἱ δίκαι καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ἀχρὶς οὐ ἐκδοθῆ εἰδικὸς περὶ τούτου νόμος, κατόπιν μεγάλης πάλης τῶν κυβ. μελῶν ἐγένετο δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας.

Καθ' ἃ μανθάνομεν, συνεπέα τῆς τοῦ κ. Ζήνωνος προτάσεως, ἀναφορὰ συνταχθεῖσα ὑφ' ὄλων τῶν μελῶν τοῦ νομοθετ. συμβουλίου, ἐπισήμων τε καὶ αἰρετῶν, ἀποσταλήσεται τῷ ὑπουργῷ τοῦ Κράτους, δι' ἧς αἰτεῖται ἡ δι' οἰουδήτινος τρόπου ἀνακούφισις τῆς νήσου ἀπὸ τοῦ τελουμένου τῇ Τουρκίᾳ φόρου. Ἐλπίζομεν ἐτι καὶ διὰ τῶν ἰδιαιτέρων εἰλικρινῶν τοῦ ἀρμοστοῦ ἡμῶν παραστάσεων ὁ σκοπὸς ἐπιτευχθήσεται.

Σήμερον ἡ αὔριον κλείει τὰς θύρας αὐτοῦ τὸ νομοθ. συμβούλιον ληγοῦστος συνάμα καὶ τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου.

Ἡ τηλεγραφικὴ εἰδησις τῆς 8)20 ἰσταμένου πληροφορεῖ ἡμᾶς, ἐτι ἡ «Σημεία» τοῦ Λονδίνου λέγει ἐτι κί Δυνάμεις θὰ ἐπιμένωσιν εἰς τὸν ἀποκλισμὸν τῆς Ἑλλάδος, ἐτι ἡ Ἀγγλία, Γαλλία καὶ Ἰταλία ἀπήνησαν εἰς τὴν ἐγκύκλιον

της Πύλης με τὸ αὐτὸ πνεῦμα μεθ' οὗ καὶ αἱ ἄλλαι αὐτοκρατορίαι ἀπῆντησαν, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀπαίτει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Βερολινείου συνθήκης καὶ ὅτι ἡ Ρωσσία δὲν ἐδέχθη τὰς ἐπιφυλάξεις τοῦ πρίγκηπος Ἀλεξάνδρου.

Ὁ ὑποβρινόμενος δηλοποιῶ ὅτι ὅσον-οὔπω θὰ ᾔμε κάτοχος τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐφρου τῆς Παιδείας ἐγκριθέντων διδακτικῶν βιβλίων ὅπως εἰσαχθῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς νήσου ἡϊῶν, ἅτινα θὰ πωλῶνται παρ' ἐμοὶ τοσοῦτον εὐθηνά ὅσον ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ τῆς Κύπρου βιβλιοπωλείῳ.

Λευκωσία 1)13 ἄπριλ. 86.

Δ. Πετρίδης
Βιβλιοπώλης.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Φαίνεται ὅτι ἡ Ἀγγλία διὰ νὰ καταλάβῃ καλλίτερα ποιὰ δυνάμεις ἔχουν σκοπὸν νὰ τὴν ἀκολουθήσουν πράγματι εἰς τὰς κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνεργείας τῆς συνεβούλευσε τὴν Πύλην καὶ ἐπρότεινε αὐτὴ εἰς τὰς δυνάμεις διὰ νὰ μεταχειρισθῶσι τὸν στόλον των πρὸς τὴν νὰ ἀναγκάσῃ τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀφοπλισθῇ ἀφοῦ ἀπαξ ὑπεσχέθησαν νὰ πράξουν τοῦτο. Ἀπῆντησαν λοιπὸν ἡ Αὐστρουγγαρία, Γερμανία καὶ Ρωσσία μόνον ὅτι θὰ μεταχειρισθῶσι μέσα διὰ ν' ἀφοπλισθῇ ἡ Ἑλλάς· ἀλλὰ ποῖα μέσα ἄρα γε; Ὁ "Χρόνος" τῶν Παρισίων λέγει ὅτι ἡ Γαλλία δὲν ἐννοεῖ νὰ συνοπογράψῃ τελεσίγραφον πρὸς τὴν Ἑλλάδα πρὸ τοῦ νὰ γνωρίσῃ καλῶς τὴν διάθεσιν καὶ τὸ πνεῦμα τῶν δυνάμεων. Αἱ ἄλλαι δυνάμεις οὐδ' ἠκούσθησαν. Τί σημαίνουν, λοιπὸν αὐτά;

Σημαίνουν καθ' ἡμᾶς ὅτι αἱ δυνάμεις διηρέθησαν καὶ ὅτι οὐδεμία ναυτικὴ ἐπίδειξις θὰ λάβῃ χώραν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος πλέον.

Ἐξ Ἑλλάδος οὐδεμία εἰδήσις τηλεγραφική. Ἀγνοοῦμεν ἂν ὁ Τρικούπης διεδέχθη ἢ θὰ διαδεχθῇ τὸν Δηλιγιάννην. Ἐν τούτοις πολὺ ὀργήγορα θὰ μάθωμεν πλέον καὶ τῆς Ἑλλάδος τὸν σκοπὸν καὶ τῶν δυνάμεων τὸ πνεῦμα, διότι τοιαύτη κατὰστασις εἰς οὐδένα συμφέρει.

Τὸ "Δίκαιον" τῆς Ρώμης περὶ τοῦ ἐλληνικοῦ ζητήματος ἔχει τὰς ἐξῆς πληροφορίας· Αἱ δυνάμεις ἀπεφάσισαν νὰ ἀποστῶσιν ἀντιστάμενοι κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀφήσασαι αὐτῇ ἐλευθερίαν ἐνεργείας, συγχρόνως ὅμως καὶ ἀπασαν τὴν εὐθύνην τῶν συμβησομένων.

Οἱ ἐν Σούδα ναύαρχοι ἀπηύθυναν ἐπίμονον σύστασιν εἰς τὴν Τουρκίαν ὅπως μὴ πλησιάζωσιν εἰς τὰ ὕδατα ἡμῶν τουρκικὰ πλοῖα. Τὴν συγκοινωνίαν τῆς Πρεβέζης καὶ τὴν μεταφορὰν ἐκεῖ στρατιωτῶν καὶ πολεμοφοδίων ἐκτελοῦσι τὰ αὐστριακὰ ἀτμόπλοια μὴ προσεγγίζοντα εἰς Κέρκυραν. Τὰ ἐν Πρεβέζῃ ὀρμούντα τρία τουρκικὰ ἀνεχώρησαν εἰς Σούδαν.

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς τῶν "Καιρῶν" τοῦ Λονδίνου ἐπιστέλλει ὅτι ἔσχε ἀκρόασιν παρὰ τῷ βασιλεῖ, ὅστις ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν νὰ συγκληθῇ ἡ Βουλὴ, εἶνε δὲ γνώμης ἡ Τουρκία νὰ παραχωρήσῃ τῇ Ἑλλάδι τὸ διαμέρισμα τοῦ—Ὀλύμπου παραχώρησις ἀρκούσα ἀναμφιβόλως πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς. Ὁ βασιλεὺς φρονεῖ ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν ἔχουσιν ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τοῦ ἔθνικοῦ αἰσθήματος τῶν Ἑλλήνων.

Τὴν ἐξῆς συγκλητικὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις διαμένοντος διαπρεποῦ ἀνδρὸς κ. Ν. Ι. Σαριπόλου συμπατριώτου ἡμῶν ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ "Ἀεροπόλει".

Κύριε Συντάκτα.

Σύμπα· ὁ παρελθὼν βίος μου μαρτυρεῖ περὶ τῆς φιλοπατρίας μου. Καίπερ ἐβδομηκοντούτης, γέρον καὶ πολυμελῆ ἐξ ἀσθενῶν προσώπων οἰκογένειαν ἔχων, μόνον δὲ ἡμῶν στήριγμα ἐπ' ἐλπίσει τὸν ἀποδημοῦντα υἱόν μου εὐρισκόμενον τανῦν περὶ τὸ τέλος τῶν ἑαυτοῦ σπουδῶν, ἐφ' ἧς ἀφειδῶς ἔδαπάνησα καὶ δαπανῶ ὅπως καταστήσω τοῦτον ἄξιον τῆς πατρίδος, ἀλλ' ὅμως τοῦτόν τε καὶ ἑμαυτὸν προθύμως εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος προσφέρω.

Ὅθεν ἅμα κηρυχθέντος τοῦ πολέμου θέλει προσέλθει, ὡς καὶ ὁ ἴδιος μοὶ γράφει, διότι καὶ ἡ ὑπηρεσία, ἣν ἔλαβεν, ἀπλῆ ἐστὶν οἰκονομία χρόνου πρὸς μὴ πρόωρον διακοπὴν τῶν σπουδῶν του, καὶ οὕτως ἐννοεῖ ταύτην ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, δι' οὗ ἐποίητε διορισμὸν τοῦ υἱοῦ μου.

Βεβαιώθητε, ὅτι ὁ βίον ὅλον πρὸς θεραπείαν τῆς πατρίδος ἀναλώσας, ἀδύνατον νὰ διαψεύσῃ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐν γῆρατι.

Κατὰ τὴν τηλεγράφημα ἐκ Κων)πόλεως πρὸς τὰ "Ἡμερήσια Νέα" τῆς 27 Μαρτίου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνήγγειλεν ὅτι ἂν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν μὴ ἰκανοποιηθῶσιν αἱ ἀξιώσεις αὐτῆς θὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Τουρκίας.

Μετὰ τὴν τελεσθεῖσαν δοξολογίαν τῆς 25 Μαρτίου ἐν τῷ ναφ τῆς Χαλκίδος ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ καὶ μετὰ πολεμικώτατον λόγον, ὃν ἐξέφωνεν ὁ ἀρχιερεὺς ἐνώπιον τοῦ ἐνθουσιώδους πλήθους, ὅπερ τυνεκινήθη ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῦ ἱεράρχου μέχρι δακρύων, ὁ ἀρχιερεὺς προτέφερον εἰς τὸν Νομάρχην Χαλκίδος τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ μήτραν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ πολέμου. Ἐπανέρχονται οὕτω αἱ μεγάλαι ἡμέραι τῆς ἐποχῆς τοῦ 21 κατὰ τὰς ὁποίας ὁ κλῆρος ἔσχεν ἀποστολὴν ἀνταξίαν τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ θέσεως. Εἴθε νὰ ἐμμεῖτο καὶ ὁ λοιπὸς κλῆρος τὸν σεβαστὸν καὶ φιλόπατριν ἱεράρχην τῆς Χαλκίδος.

Διὰ τοῦ ἀφιχθέντος προχθὲς ἐκ Κων)πόλεως Γαλλικοῦ ἀφίκοντο 50 ἔθελονταί ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Τουρκίας σπεύσαντες ἀμέσως πρὸς κατὰταξιν. Καὶ ἐκ Καρδίτσης γράφουσιν ἡμῖν, ὅτι πολλοὶ διέρχονται ἐκεῖθεν διευθυνόμενοι εἰς Ζάρκον καὶ Καλαμπάκαν πάντες ἡλικίας 28—30 ἐτῶν κ ο τ σ α ν ι α μ ο ν α χ ἄ , ὡς τοὺς ἀποκαλεῖ ὁ ἀνταπο

κριτῆς, σπεύδουσι δὲ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὰ εὐζωνικά.

Μετ' εὐχαριστήσεως, ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαυρομιχάλης, εἰς τοὺς ἐν Ἄρτη ἀξιωματικούς τοῦ στρατοῦ, ἀνεπιφυλάκτως διεκήρυξεν ὅτι ὁ πόλεμος θὰ γείνη. Ἀπαντες δ' οἱ ἐκεῖ ἀξιωματικοὶ κατενθουσιάζθησαν ἐκ τῆς διακηρύξεως ταύτης τοῦ κ. ὑπουργοῦ.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κων)πόλεως ὁ οἰκουμ. πατριάρχης Ἰωακείμ Δ' ἔχει διάθεσιν πρὸς τὸ νὰ προσεγγίσῃ πρὸς τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ Τσάρος ἀποστέλλει εἰς Κων)πολιν τὸν παρὰ τῇ Ἰ. Συνόδῳ τῆς Ρωσσίας αὐτοκρατορικὸν ἐπίτροπον ἵνα μελετήσῃ καλῶς τί τὸ ἀληθές ἐν ταῖς κυκλοφορούσαις ταύταις φήμαις αἵτινες εἰσὶ τὰ μάλιστα κινδυνώδεις διὰ τὴν ἀνατολικὴν ὀρθοδοξίαν, ἔχει δὲ ἐντολὴν ἂν φανῶσιν ἀληθεῖς αἱ φήμεαι αὐταὶ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ κ. Νελι δῶφ πρὸς κοινὴν καὶ προφυλακτικὴν ἐνέργειαν.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Αἱ Μαγδαληναὶ τῆς πόλεως μας ἐσῆκωσαν κεφαλὴν πλέην. Ἄλλη ζητεῖ νὰ γείνη οἱ κ ο κ ο ρ ἄ καὶ ἄλλη νὰ θάλῃ χεῖρα ἐπὶ περιουσίας οὐχὶ εὐκαταφρόνητου σχηματισθείσης ἐν ἀγνοίᾳ τῆς καὶ τῆς ὁποίας ἠσθάνθη τὴν οὐσίαν, διότι μέρος ἐγεύσατο. . . Τὰ καθέκαστα εἰς προσεχέες φύλλον.

Κύριε Συντάκτα.

Ἵπ' ὄψιν ἔχων τὴν ἀπ' ἀρχῆς διαχαρὰ χθεῖσαν πορείαν καὶ πρόγραμμα τοῦ φύλλου σας ὅτι "εἰς οὐδὲν κόμμα θὰ ἀναμιγνύεσθε" ὅτι "θὰ ἐλέγχετε ἔστω καὶ τῶν φίλων σας τὰ παραπτώματα" καὶ ὅτι θὰ ἐγείρητε πάντοτε φωνὴν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, στέλλω πρῶτην ταύτην πρὸς ὑμᾶς τὴν ὁποίαν πιστεύω νὰ δημοσιεύσητε ὑπ' εὐθύνην μου.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὑπάρχει κανονισμὸς [ὀρτινάντζα] ἐπιτρέπων ὥστε τὸ Δημαρχεῖον ἔχον ἀνάγκην τινὰ ἀνεγνωρισμένην νὰ ἐπιβάλῃ μέχρι περιφέρειας τῆς πόλεως τριῶν [νομίζω] ἀγγλ. μιλίων ἔκτακτον δημοτικὸν φόρον "ἀνάλογον τῇ κτηματικῇ περιουσίᾳ ἐκάστου". Τοῦ δικαιώματος τούτου ἔκαμε χρῆσιν φέτος τὸ Δημαρχεῖον τῆς πόλεως μας τοῦ ὁποίου τὰς ἀνάγκας οὐδεὶς ἐχέφρων πολίτης δύναται ν' ἀρνηθῇ. Ἄλλ' ἐκεῖνο ὅπερ προὐκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν μεγάλης μερίδος τῶν πολιτῶν εἶνε ὅτι ἡ διανομὴ τοῦ τοιοῦτου φόρου εἶνε ἡκιστα δίκαια. Κατὰ τὴν διανομὴν ταύτην ὠρίσθη νὰ δώσῃ ἄνθρωπός τις 3½ λίρας καὶ ἄλλος ἔχων τετραπλασίονα κτηματικὴν καὶ χρηματικὴν περιουσίαν τὰ αὐτὸ ποσόν. Ἄλλος ὠρίσθη νὰ δώσῃ 2 λίρας καὶ 15 πελλίνια ἐνῷ κατὰ πολὺ πλουσιώτερος τούτου θὰ δώσῃ δύο μόνον λίρας. Ἐὰν ἡ εἰς τάξεις διαίρεσις τῶν πολιτῶν ἐγένετο ὡς ἐμάθομεν ὑπὸ τοῦ προκατοχοῦ, πρὸ ἐνὸς ἔτους, δημοτικοῦ συμβουλίου ὄφειλε νὰ

μίζω τὸ παρὸν ἀξίω. Δημοτικὸν συμβούλιον νὰ ἐλέγξῃ καὶ ἐξετάσῃ καλῶς καὶ νὰ θελήσῃ ἀμερολήπτως τὴν διαίρεσιν ἐκείνην καὶ τότε νὰ προβῇ εἰς τὸ νὰ ὀρίσῃ τὸ ποσὸν ἐνὸς ἐκάστου καὶ τότε νὰ προβῇ εἰς τὴν διὰ κλήσεων τοῦ ρ κ ι σ τ ῖ μ ὀ ν ο ν γεγραμμένων πρόσκλησιν εἰς δικαστήρια 50 περίπου πολιτῶν, προσκαλουμένων νὰ δικασθῶσι κατὰ τὴν Μ. ἑβδομάδα καὶ τῆς μετ' αὐτὴν καὶ νὰ ἀπολογηθῶσι διατὶ ἀνθίστανται νὰ πληρώσωσι τὸν ἄδικον φόρον τοῦτον. Τοῦτο δὲ τὸ ὅτι 50 πολῖται, τὸ ἐν τέταρτον σχεδὸν τῶν δημοτ. ἐκλογέων, ἀνθίστανται εἰς τὸ νὰ πληρώσωσι τὸν φόρον ἡδύνατο πιστεύω νὰ δώτῃ ἀφορμὴν εἰς τοὺς νῦν κ. δημοτικούς συμβούλους νὰ ἐνοήσωσιν ὅτι ἀνθίστανται διότι θεωροῦνται ἡδίκημένοι καὶ νὰ ἀναθεωρήσωσι τὴν πλημμελεστάτην ἐκείνην εἰς τάξεις διαίρεσιν, διότι βέβαια δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ θεωρηθῶσιν εἰ πολῖται οὗτοι ὡς μὴ γνωρίζοντες τὰς ἀνάγκας τοῦ Δημαρχείου ἢ ὡς δυστροποῦντες ἀλόγως περὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου. Ἡ μήπως ἡ μεγάλη αὐστηρότης καὶ μόνη θεωρεῖται ἄριστον προσὸν τοῦ καλῶς διαχειρίζεσθαι τὰ δημόσια πράγματα ;

Δημοσιεύσατε ταῦτα κ. Συντάκτα ὑπ' εὐθύνην μου καὶ δεῦξασθε τὴν διαβεβαίωσιν κλ. Λεμησσῶ 3)15 Ἀπριλ. Εἰς πολίτης.

Φίλε Σαλπικτᾶ.

Συστήσατε διὰ τῆς "Σάλπιγγός" σας εἰς ἕνα χωριανόν μου νὰ παύσῃ νὰ ὑβρίζῃ τοὺς ἀ ν θ ρ ὼ π ο υ ς ἡμέραν καὶ νύκτα, διότι οἱ ἀ ν θ ρ ὼ π ο ι εἶνε πράγματα τὰ ὅποια ἂν τὸν βάλουν ὑπ' ὄψιν δύνανται νὰ τὸν χαλινώσωσι καὶ τότε δὲν θὰ δικασθῇ πλέον κ α ρ τ ε ρ ῆ μ η ν ἀλλὰ κατ' ἀμαξοῦδιν καὶ τσακιλοῦδιν. Μὰ ἐὰν ἦνε βρεμένος καὶ ἐνόμιζε τὴν ε'. Κυριακὴν τῆς τεσσαρακοστῆς διὰ Κυριακὴν τῶν Βαίων καὶ ἐφρόντισε νὰ φέρῃ ψῶρι ἀπὸ τὴν Λεμησσὸν νὰ φάγῃ καὶ ἐλαῖαν διὰ νὰ πάρῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν ἐμπαίζουσι οἱ ἄδικοι τοῦ μάγκαις δὲν πταίουσι οἱ ἀ ν θ ρ ὼ π ο ι διὰ τοῦτο.

Ξεύρομεν ὅτι ἀδικεῖται τὸ φύλλον νὰ κάμνῃ λόγον περὶ τοιαύτου ὑποκειμένου, ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος τὸ πῆρε πλέον μὲ ἀπόφασιν νὰ θεωρῇ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὡς ἐξοχόν τι τὴν δὲ περὶ αὐτοῦ ἀδιαφορίαν τῶν ἄλλων ἐκ περιφρονησεως νομίζει σεβασμὸν, χάριν τοῦλάχιστον φιλανθρωπίας πρέπει νὰ ἀπαλλάξωμεν αὐτὸν τῆς βλαβεραῆς τχύτης ἀπάτης, ὅστις πιθανὸν οὕτω νὰ συνέλθῃ.

Ἐκ τοῦ χωρίου του.

Κυρία «Σάλπιγγος». (Λάρνακι 15 4. 86.)

Ἡ κλαπειὰ Καστὰ εὐρέθη κατὰ τὴν πρωταπριλιάν, ἔπρεπε νὰ φθάσῃ ἡ ψεύτικη ἡμέρα, ἵνα φέρῃ εἰς φῶς τὴν ἀλήθειαν, ἵνα τιμωρήσῃ τὸ ψεῦδος καὶ ἐκνοποιήσῃ καὶ τὴν δυστυχῆ Ἀστυνομίαν, ἣτος εἶνε τὸ αὐτὸν, ὅπου ἐγγύθη σπάζει. Μπρά

βο καὶ μὲν Ἀπριλὶ ἡ Κυρὰ Ἀστυνομία θὰ σὲ φιλήσῃ στὰ χεῖρά, ἐκλείτε δὲ καὶ τὰ δικὰ μας χεῖρα, διότι ἀμέσως προέβῃ εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν ὑπόπτων, οἱ ὅποιοι εὐχόμεθα νὰ μὴ μείνωσιν ἀτιμώρητοι.

Ἀστυνομία Ἀστυνομία

Πόσχι ὑποφέρις καὶ ἡμεῖς χαμπάρι δὲν πέρνομεν, οὔτε μὰ; νοιάζει τίποτε ὀτιδήποτε καὶ ἂν πάθῃ, διότι μιμούμεθα τοὺς ἄρχοντάς μας, οἵτινες οὐδεμίαν πραγματικὴν ἐξουσίαν σὲ περιβάλλουν καὶ ἡμεῖς οὐδεμίαν συμπάθειαν ἐκφράζομεν. Αὐτὰ σοῦ τὰ λέγω διότι ἐπέρασε στὰ φτῖά μου τὸ προχθεσινόν σου πάθημα, δυστυχῆ Ἀμιετ, ποῦ ἐπῆγες νὰ ὑπερασπίσῃς τὴν τιμὴν τῶν οἰκογενειῶν μας ἐξερχομένων τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τῶν ὑβρεολογιῶν τῶν ἐν κραιπάλῃ ὀθωμανῶν ὑπὸ τῶν ὁποίων μικρῶ δειν ἐφονεύετο δι' ἐγχείριδίου. Κράτει καλὰ Ἀμιετ τὸ ἐγχειρίδιον τὸ ὅποιον θὰ σὲ ἐστέρει τῶν κέλπων τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σου, ἵνα τὸ δεῖξῃς εἰς τοὺς Κυβερνῶντας μας καὶ σὲ ἱκανοποιήσωσι καὶ σοῦ εἰποῦν τοῦλάχιστον ἕνα ἀφφερίμ.

Τούρκικος φόρος

θὰ πληρώνεται ὑπὸ τῶν ταλαιπωρουμένων Κυπρίων αἰωνίως καὶ τυμπανιαίως, διότι μπαίνει στὰ πουγγιά τῶν λόρδων, καὶ ἡ μεγάλη Ἀγγλία ὡς μητέρα των, παίζει εἰς ἡμᾶς τὸν κωφόν, διότι δὲν θέλει νὰ στερήσῃ τὰ παιδιὰ τῆς ἀπὸ τέτοιον νόστιμον γάλα. Ἐμεῖς ὅμως εἶνε ἀνάγκη νὰ προβῶμεν εἰς ἐκλογὴν μικτῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ ὀθωμανοῦ καὶ χριστιανοῦ καὶ μὲ μίαν αἴτησιν στὸ χέρι νὰ κατεβοῦμεν τοῦ Πολυχρονημένου Σουλτάνου νὰ τὸν παρακαλέσωμεν, νὰ τοῦ φιλήσωμεν τὴν ποδιὰν του, καὶ ἐκεῖνος θὰ μᾶς κάμῃ ἕνα μερχαμέτη, διότι τίποτε στὴν τζέπην του δὲν βλέπει. Αἴτε λοιπὸν ἐμπρός, μὴ χάσετε καθόλου καιρὸν.

Συνιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ Δημαρχείου διὰ τὰς εἰς μερικὰ μαγαζιά κεκλεισμένας ἀρέγκας ἐκ τῶν ὁποίων ἐξέρχεται δυσωδία ἀφόρητος καὶ ὁ διαβάτης ἀναγκάζεται νὰ ριπτεῖται στὸ τέσσαρα ἄμα φθάνει στὰ μέρη ἐκεῖνα. Θρίδαξ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσῶ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ.	215—225
,, συνήθη γερὰ,,	200—215
,, χαλασμένα	185—195
Ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἢ ὀκὰ παρ. 70-71	
Σταφίδες βρασταὶ παραδ. ἢ ὀκὰ 75—80	
σῖτος (Λευκ. λρ. 182.) Γρ. 40—42.	
κριθὴ ,, ,,	22—24.

Τοῦ 97 αἰνίγματος (χρῆμα—ρῆμα) ἐστάλη ἡμῖν καὶ ὑπὸ τῆς κ. Κ. Ν. Ζήνωνος ἐντεύθεν ἡ ἐξῆς φρασία λύσις:

“Χρῆμα” γιὰ τὴν μητέρα σας

Ἐλλάδα μὴ λυπεῖσθε

ἂν τέκνα γνήσια αὐτῆς

θέλετε νὰ καλῆσθε.

Τὸ “ρῆμα” φ ε ι δ ὼ λ ε ὕ θ ο μ α ς
δέον νὰ ληθμονῆτε
καὶ μία νὰ ἦν ἡ σκέψις σας
“νὰ ἐλευθερωθῆτε”.

Δύσις αἰνίγματος 98.

Ἄννα—μάννα

Αὐτῆρες ἐκ Λεμησσῶ ἡ κ. Κ. Ν. Ζήνωνος, Μ. Δ. Φραγγούδης, Ν. Γ. Κάρταλις. Ἐδόθη δ' ἡμῖν καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Ι. Εὐθυβούλου ἡ ἐξῆς λύσις:

Τῆς Θεοτόκου Μαριάμ.

μήτηρ ἦτο ἡ “Ἄννα”

Τοῦ δὲ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ

τροφή ἦτο τὸ “μάννα”.

Τὸ ἐν τῷ 97 ἀριθ. πρόβλημα ἔλυσαν οἱ κ. κ. Δημ. Η' Ἰκκωβίδης ἐκ Λάρνακος καὶ Μ. Βασιλείου ἐκ Κυθραίας.

Τὸ ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἀλγεβρικόν πρόβλημα ἔλυσαν οἱ κ. κ. Ν. Γ. Μαληκίδης, Κλ. Κόφτης ἐνταῦθα καὶ Ν. Γαβριηλίδης ἐκ Λευκωσίας.

Αἶνιγμα 99

Μὲ τὸν τράχηλον μ' ἀρίνεις;
εἶσαι σὺ φίλε αὐτός;
χωρὶς τούτου εἶμαι πνεῦμα
ἰσχύς· αὐρα τῆς νυκτός.

Πρόβλημα

Ἐργάτης τις συνεφώνησεν ἀντὶ 100 γροσίων νὰ ἐξαντλήσῃ λάκκον ἔχοντα βάθος ὀργυιῶν 6 καὶ νερὸν ὀργυιῶν 9, ἀλλ' ἀφοῦ ἐξήντησε μόνον 5 ὀργυιῶν νερὸν ἠθῆνησε καὶ ἐξήντησε τὰς λοιπὰς 4 ἄλλος. Τὶ ἀνὰ λογεῖ νὰ πάρῃ δικαίως ὁ πρῶτος ἐκ τῶν 100 γροσίων καὶ τί ὁ δεύτερος ;

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ι Σ .

Ὁ κ. Α. Ν. Γαλανίδης ἐν Λεμησσῶ, ἐπρομηθεύθη ἐσχάτως μεγάλην ποσότητα θειαφίου ἰταλικοῦ, ὅπερ ἀπεδείχθη τὸ καλλίτερον πάντων, μετὰ τῶν καταλλήλων μηχανισμῶν δι' ὧν κοιλίζονται αἱ ἄμπελοι. Ἀπεδείχθη ὅτι πολλῶν χωρίων αἱ ἄμπελοι διὰ τοῦ κονίσματος ἰάθησαν ἐντελῶς καὶ ἀπῆλλάχθησαν τῆς στάκτης καὶ τῶν καταστρεπτικῶν ἐντόμων. Σπεύσατε λοιπὸν ἅπαντες ἐγκαίρως εἰς τὸ σωτήριον τοῦτο φάρμακον.

Ἐπίσης ὁ κ. Α. Γαλανίδης ἐπρομηθεύσατο ὠρολόγια παντὸς εἴδους ποιότητος ἡγγυημένης καὶ ἀξίας καταβαιούσης μέχρι τῶν δέκα σελινίων. Τόσον δὲ τῶν ἀκριβῶν ὅσον καὶ τῶν εὐθηνῶν ὁ μηχανισμὸς εἶνε ἐξαιρετός, ἡ δὲ διαφορά προκύπτει ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ μετάλλου τῶν ἐξωτερικῶν μόνον καλυμμάτων. Μὲ δέκα λοιπὸν σελίνια ἀποκτᾶ κανεὶς πολλὰ καλὸν ὠρολόγιον.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.